

Til lovforslag nr. L 162. Tillægsbetænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 23. april 1980

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om afgift af spiritus m. m.

Udvalget har efter 2. behandling atter behandlet lovforslaget i et møde. I forbindelse hermed er der af et mindretal stillet 2 ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *flertal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter afstemningen ved 2. behandling.

Et *mindretal* (det konservative folkeparti og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, idet mindretallet alvorligt beklager, at ministeren ikke har draget omsorg for at få afklaret forholdet til EF-Kommissionen vedrørende den ændring af spiritusafgiften, som er nødvendiggjort af dommen i »snapsesagen«.

Et *tredje mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og udtaler følgende:

Af langt størst betydning i den nu opståede situation er at sikre, at folketinget ikke i uvidenhed og/eller panik afskaffer det rene literafgiftsprincip, som til alles fulde tilfredshed har været gældende de sidste 11 år.

Som udførligt påvist i fremskridtspartiets motiver til ændringsforslag nr. 1 i udvalgets betænkning af 18. april 1980 vil det ud fra alle synsvinkler være aldeles tåbeligt at hoppe på skatteministerens forslag om, at afgif-

ten delvis skal baseres på grossistindkøbsprisen.

Fremskridtspartiet ser derfor med glæde, at ændringsforslag er fremkommet til 3. behandling med det indhold, at nævnte kriterium udgår af lovforslaget. Partiet vil støtte disse ændringsforslag. Også uanset at de ikke kommer til at svare til det, som fremskridtspartiet finder rigtigst, nemlig det nævnte ændringsforslag nr. 1, som imidlertid ved afstemningen i folketinget den 22. april 1980 kun fik tilslutning fra kristeligt folkeparti og fremskridtspartiet (det radikale venstre og socialdemokraten Hans Jørgen Jensen undlod at stemme, mens alle andre stemte imod)

Hvis blot vi undgår at få det på dette område umulige regeringsforslagsværdiprincip ind i lovgivningen, vil systemet nemlig være til at arbejde med, og har man først et brugeligt system baseret på literafgiftstanken, er det givet, at tilpasningen af afgiftsniveauet vil finde sted senere hen, da ændring af afgiftssatser lovgivningsteknisk og for det praktiske liv jo er et teknisk langt enklere forehavende end at få afskaffet et aldeles ubrugeligt system, når man først har haft de gevaldige vanskeligheder, som vil være forbundet med at få det indført i branchens såvel som i myndighedernes daglige arbejde.

Skulle imidlertid det ulykkelige ske, at regeringens lovforslag med dets håbløse afgiftskriterium skulle komme til afstemning, vil fremskridtspartiet stemme for forslagens forkastelse, uanset om dette måtte indebære, at Danmark herefter fortsat ikke har nogen spiritusafgiftslov, efter at den lov, som findes i Lovtidende, er kendt stridende mod Romtraktatens art. 95 ved De europæiske Fælles-

skabers Domstols dom af 27. februar 1980 i sag 171/78.

Et *fjerde mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Mindretallet havde ønsket en yderligere behandling i udvalget for om muligt at finde en løsning, som kunne have fundet bred støtte i folketinget.

Da der imidlertid ved 2. behandling af lovforslaget den 22. april uventet viste sig et flertal for regeringens lovforslag, blev denne mulighed ikke udnyttet.

Det er gennem udvalgsarbejdet klargjort, at lovforslaget vil ramme mindre firmaer hårdt, at der for alle i branchen bliver tale om øget administrativt arbejde, og at lovforslaget indbyder til omgåelser, som toldvæsenet kun i ringe grad vil have mulighed for at opklare.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (Gammelgaard (KF), Hagen Hagensen (KF) og Bollmann (CD)):

Til § 2

1) Paragraffen affattes således:

»§ 2. Afgiften udgør 176 kr. og 50 øre pr. liter af 100 pct. ethanolstyrke.«

Til §§ 3-38

2) Paragrafferne udgår, og i stedet indsættes:

»§ 3. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter regler om, hvorledes de afgiftspligtige varers ethanolstyrke og mængde bestemmes.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler, hvorefter afgiftspligtige varer kun må forhandles i beholdere, der er godkendt af toldvæsenet. Indtil sådanne regler gennemføres, kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at afgiften af banderolerede varer berigtiges efter et indhold af 72 cl for almindelige ¾-flasker og for andre beholdere i forhold hertil, således at efterregulering af afgiften finder sted kvartalsvis.

Registrerede virksomheder

§ 4. Den, der med henblik på salg her i landet fremstiller eller indfører varer, der er afgiftspligtige efter § 1, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos toldvæsenet.

Stk. 2. Den, der driver mellemhandel med varer, der er afgiftspligtige efter § 1, kan anmelde sin virksomhed til registrering hos toldvæsenet.

§ 5. Registrering af en virksomhed er betinget af, at der efter nærmere af ministeren for skatter og afgifter fastsatte regler stilles sikkerhed for skyldige afgifter på mindst 100.000 kr.

Stk. 2. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

§ 6. Virksomheder, der er registreret efter § 4, stk. 1, er berettiget til at indføre varer, der er afgiftspligtige efter § 1, uden at berigtige afgiften ved indførslen.

Stk. 2. De nævnte virksomheder er endvidere berettiget til, uden at afgiften er berigtiget,

- 1) at modtage ubanderolerede varer, der overføres fra andre virksomheder, jfr. § 4, stk. 2, i lov om kontrol med omsætningen af spiritus og vin, og
- 2) at modtage banderolerede varer fra den virksomhed, der har foretaget banderoleringen.

Stk. 3. For virksomheder, der afsætter andre varer end drikkevarer, er retten til at modtage banderolerede varer, uden at afgiften er berigtiget, begrænset til varer, der videresælges en gros til andre handlende, restauratører m. v., når engrossalget af varer, der er afgiftspligtige efter § 1, og af vin er mindre end halvdelen af det samlede salg af disse varer beregnet efter engrossværdien.

§ 7. Virksomheder, der er registreret efter § 4, stk. 2, er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, at modtage banderolerede varer til videresalg en gros til andre handlende, restauratører m. v. fra den virksomhed, som har foretaget banderoleringen.

Opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 8. De registrerede virksomheder skal for hver afgiftsperiode på en måned opgøre den afgiftspligtige mængde særskilt for akvavit

og snaps og for andre varer i liter af 100 pct. ethanolstyrke.

§ 9. Opgørelsen foretages enten:

- 1) På grundlag af mængden af varer, som virksomheden har banderoleret eller modtaget i banderoleret stand i perioden, uden at afgiften er berigtiget, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningen af sådanne varer, og med fradrag af banderolerede varer, der omfattes af § 11, stk. 1, nr. 1 og nr. 5, eller
- 2) på grundlag af de banderolerede varer, virksomheden har udleveret i perioden, bortset fra banderolerede varer, der omfattes af § 11, stk. 1, nr. 1.

Stk. 2. Ved opgørelsen efter stk. 1, nr. 1, medregnes varer i detailudsalg eller restaurationer, der ejes af virksomheden, ikke til dens lagerbeholdning. Ved opgørelsen efter stk. 1, nr. 2, medregnes varer, som overføres til sådanne udsalg eller restaurationer, til de udleverede varer.

Stk. 3. Virksomheder, der foretager den månedlige opgørelse efter stk. 1, nr. 2, skal tillige opgøre den afgiftspligtige mængde af banderolerede varer for hvert kvartal efter stk. 1, nr. 1. Hvis mængden efter denne opgørelse overstiger summen af de månedlige opgørelser for kvartalet, betales der afgift af forskellen.

Stk. 4. Virksomhederne skal ved registreringen anmelde til toldvæsenet, om de vil foretage den månedlige opgørelse efter stk. 1, nr. 1, eller stk. 1, nr. 2. Ændring af opgørelsesmåde kan kun ske med virkning fra et kvartals begyndelse og skal anmeldes senest en måned i forvejen.

Stk. 5. Virksomheder, der er registreret efter § 4, stk. 1, skal for hvert kvartal opgøre tilgangen af ubanderolerede varer, hvoraf afgiften ikke er berigtiget, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der er sket i kvartalet i lagerbeholdningen af sådanne varer, og med fradrag af ubanderolerede varer, der omfattes af § 11, stk. 1. Hvis mængden efter denne opgørelse overstiger mængden af de af virksomheden i kvartalet banderolerede varer, betales der afgift af forskellen.

§ 10. Ved opgørelsen efter § 9, stk. 5, medregnes som tilgang:

- 1) Ethanol, som virksomheden har fremstillet til drikkeformål.
- 2) Ethanolindholdet i indført vin, som virksomheden vil anvende til fremstilling af afgiftspligtige varer.
- 3) Ethanolindholdet i ekstrakter, essenser o. lign., der ikke er afgiftspligtige efter § 1, men som virksomheden vil anvende til fremstilling af afgiftspligtige varer.

§ 11. Registrerede virksomheder skal ikke betale afgift af:

- 1) Varer, der leveres til en anden registreret virksomhed efter §§ 6 og 7.
- 2) Varer, der udføres til udlandet i ubanderoleret stand.
- 3) Svind, der er opstået ved fremstillingen af de i nr. 2 nævnte varer.
- 4) Svind, der er opstået ved, at en vare som led i fremstillingen er lagret på træfade i mindst 2 år.
- 5) Varer, der i den registrerede virksomhed eller under transport til og fra denne er gået tabt ved indbrud, brand, forlis eller brækage.
- 6) Varer, der fritages for afgift efter § 12.

Stk. 2. Afgiften af varer, der er gået tabt ved brækage hos handlende, der ikke er registrerede, kan godtgøres den registrerede virksomhed, som har betalt afgiften.

Stk. 3. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler for afgiftsfritagelse efter stk. 1 og afgiftsgodtgørelse efter stk. 2.

Afgiftsfritagelse

§ 12. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om afgiftsfrihed for varer, der af registrerede virksomheder leveres til de i toldlovens § 30 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m. v. samt de hertil knyttede personer.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter kan, når forholdene taler derfor, tillade, at afgiftspligtige varer fritages for afgift, når de i ubanderoleret stand anvendes til:

- 1) Teknisk, videnskabeligt, undervisningsmæssigt, medicinsk formål o. lign. eller til
- 2) erhvervsmæssig fremstilling af varer, som ikke er afgiftspligtige efter § 1, og som ikke i forbindelse med indførsel er afgiftspligtige efter § 21, stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 2 kan ikke gives, hvis kontrolmæssige hensyn i særlig grad taler derimod. Tilladelsen kan betinges af, at varerne tilsættes stoffer, der gør dem uegnet til drikkebrug eller til fremstilling af drikkevarer.

§ 13. Ministeren for skatter og afgifter kan godtgøre afgift af varer, der anvendes til fremstilling af afgiftsfri varer, som udføres.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter kan i særlige tilfælde yde virksomheder, der ikke er registrerede, afgiftsgodtgørelse for varer, som virksomheden genudfører til udlandet.

Afgift af varer, der indføres fra udlandet

§ 14. Af varer, der indføres fra udlandet, svares afgift i forbindelse med indførslen, medmindre varerne indføres efter § 6, stk. 1. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

Stk. 2. Ved indførsel af varer i ikke-erhvervmæssigt øjemed kan toldvæsenet fastsætte den afgiftspligtige mængde på grundlag af gængse flaskestørrelser og ethanolstyrker.

§ 15. Der kan ved indførsel af varer såvel fra lande, der er medlemmer af De europæiske Fællesskaber, som fra tredjelande indrømmes afgiftsfrihed i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for toldfrihed efter toldlovens § 18, stk. 1, nr. 1 og 2, § 27, § 40 og § 41, nr. 1.

Regnskabsbestemmelser

§ 16. Registrerede virksomheder skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer og over tilgangen af varer samt over udleveringen af de nævnte varer.

Stk. 2. Toldvæsenet fastsætter nærmere regler om de registrerede virksomheders udlevering af varer, hvoraf afgiften ikke berigtiges, om fakturaudstedelse og om regnskabsførelse og kan herunder foreskrive, at forretningsbøgerne føres på en sådan måde, at de for kontrollen nødvendige oplysninger er til rådighed. Kopi af fakturaer skal opbevares af leverandøren i 5 år efter udleveringen af varerne.

Afregning af afgiften

§ 17. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver måned og senest den 15. i den følgende måned til toldvæsenet angive den afgiftspligtige mængde efter § 9, stk. 1. Angivelsen, der skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse, skal afgives på en særlig blanket, hvori toldvæsenet kan kræve andre af hensyn til kontrollen nødvendige oplysninger.

Stk. 2. I angivelsen for den sidste måned i hvert kvartal skal tillige angives de mængder, hvoraf der skal svares afgift efter § 9, stk. 3 og stk. 5.

Stk. 3. Afgives angivelsen ikke inden udgangen af den nævnte frist, kan toldvæsenet inddrage registreringen af virksomheden, indtil den manglende angivelse er toldvæsenet i hænde.

§ 18. Afgiften af den afgiftspligtige mængde for en måned skal indbetales inden udgangen af den følgende måned.

Stk. 2. Afgift efter § 9, stk. 3 og stk. 5, skal indbetales samtidig med afgiften for den sidste måned i hvert kvartal.

Stk. 3. Betales afgift ikke rettidigt, skal der betales 1 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra forfaldstidspunktet at regne, dog mindst 10 kr. for en afgiftsperiode.

Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler for afgiftens indbetaling.

§ 19. Betaler en virksomhed ikke afgift rettidigt, eller foreligger der for toldvæsenet oplysninger om virksomhedens forhold, der gør det overvejende sandsynligt, at skyldig afgift ikke vil blive betalt rettidigt, kan toldvæsenet pålægge virksomheden at afgive den i § 17, stk. 1, omhandlede angivelse for kortere perioder end en måned. Toldvæsenet kan endvidere i sådanne tilfælde pålægge virksomheden en kortere betalingsfrist end den i § 18, stk. 1, angivne og kræve, at der stilles fuld sikkerhed for afgiftsskylden.

Stk. 2. Betales forfalden afgift ikke senest den 14. dag efter betalingsfristens udløb, kan toldvæsenet inddrage registreringen af virksomheden, indtil de forfaldne afgifter er betalt. Er der i henhold til stk. 1 sket forkortelse af afgiftsperiode og/eller betalingsfrist,

kan registreringen inddrages straks efter betalingsfristens udløb.

§ 20. Såfremt det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse af afgiftstilsvaret, således at virksomheden har betalt for lidt i afgift, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan toldvæsenet foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for toldvæsenet senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra det tidspunkt, beløbet er afkrævet virksomheden, dog mindst 10 kr.

Kapitel 2

Dækningsafgift

§ 21. Af følgende varer svares en dækningsafgift i forbindelse med indførsel:

- 1) Limonader, mineralvand o. lign., der er tilsat varer, som er afgiftspligtige efter § 1.
- 2) Varer, der hører under toldtariffens kapitel 4, kapitel 16 eller kapitel 19–21, og som har indhold af varer, der er afgiftspligtige efter § 1.

Stk. 2. Dækningsafgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

Stk. 3. De i stk. 1, nr. 2, nævnte varer fritages for dækningsafgift, såfremt der i medfør af § 12 er meddelt afgiftsfritagelse for spiritus, som her i landet anvendes til fremstilling af samme eller tilsvarende varer.

Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter kan fritage de i stk. 1, nr. 2, nævnte varer for dækningsafgift, såfremt samme eller tilsvarende varer ikke fremstilles her i landet, eller såfremt afgiften er af uvæsentlig betydning for konkurrencen med samme eller tilsvarende danske varer.

§ 22. Dækningsafgiften beregnes efter de i § 2, stk. 1, anførte afgiftssatser af den til varernes fremstilling medgåede afgiftspligtige mængde af afgiftspligtige varer.

Stk. 2. Ved fortoldningen af varer, hvoraf dækningsafgift skal betales, skal den afgiftspligtige mængde og arten af de medgåede afgiftspligtige varer angives, og erklæring herom fra fabrikanten skal fremlægges.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 13, stk. 2, og § 15 finder tilsvarende anvendelse for dækningsafgiften.

Kapitel 3

Fællesbestemmelser

Kontrolbestemmelser

§ 23. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde toldvæsenet fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Virksomheder, der indfører, fremstiller eller driver mellemhandel med ethanolholdige ekstrakter, essenser o. lign., der ikke er omfattet af afgiftspligten efter § 1, skal føre deres regnskab på en sådan måde, at de er i stand til på begæring at give toldvæsenet oplysning om salget af varer af nævnte art til hver af de i § 4, stk. 1, omhandlede virksomheder.

Stk. 4. Detailhandlere og restauratører skal på begæring meddele toldvæsenet oplysninger om deres indkøb af afgiftspligtige varer til virksomheden.

Stk. 5. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m. v. hos de i stk. 3 og 4 omhandlede virksomheder.

§ 24. Toldvæsenet kan forlange, at en virksomhed, der fremstiller ethanol, lader opsætte en særlig spritmåler, som leveres af toldvæsenet.

Stk. 2. Akvavit og snaps må ikke i erhvervsmæssigt øjemed omdannes til andre afgiftspligtige varer.

§ 25. Politiet yder toldvæsenet bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem ministeren for skatter og afgifter og justitsministeren.

§ 26. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte de bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Straffebestemmelser

§ 27. Med bøde straffes den, der:

- 1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen.
- 2) Overtræder § 1, stk. 3, § 4, stk. 1, § 16, stk. 1 eller stk. 2, 2. punktum, § 17, stk. 1 eller 2, § 23, stk. 2, 3 eller 4, § 24, stk. 2, og § 33.
- 3) Tilsidesætter vilkår, der er fastsat i tilladelser efter § 12.
- 4) Undlader at efterkomme et i medfør af § 19, stk. 1, eller § 24, stk. 1, meddelt påbud.
- 5) Overdrager, erhverver eller tilegner sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 28. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsple-

jeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Når sager om de i § 27 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. De i lov om retsens pleje, kapitlerne 68, 69, 71 og 72, omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

Andre bestemmelser

§ 29. Det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte navn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om, hvorvidt betingelserne for fritagelse for afgift af svind efter § 11, stk. 1, nr. 4, er opfyldt.
- 3) Klager over de af toldvæsenet efter § 20 foretagne skønmæssige ansættelser.

§ 30. For betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning.

§ 31. Såfremt varer, der efter § 12 er fritaget for afgift, anvendes til andet formål end det, hvortil varerne er bestemt, kan toldvæsenet inddrage vedkommendes adgang til at indkøbe afgiftsfri varer.

§ 32. Den, der helt eller delvis fjerner tilsatte denatureringsmidler, skal svare afgift af varerne.

Stk. 2. Den, der overdrager, erhverver eller tilegner sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, skal svare afgift af varerne.

§ 33. Det påhviler virksomheder, der sælger eller udlejer destillationsapparater o. lign., som er egnede til fremstilling af spiritus, til forbrugere, at sikre sig identiteten af købere eller lejere af sådanne apparater og at give toldvæsenet oplysning om navn, stilling og adresse på de pågældende.

Stk. 2. Meddelelse om de i en måned stedfundne salg eller udlejninger skal afgives inden udgangen af den påfølgende måned.

§ 34. Med udlandet sidestilles med hensyn til bestemmelserne i denne lov Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn.«

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

Forslagsstillerne ønsker en ren literafgift, der sættes til et sådant beløb, at akvavit så

vidt muligt undgår en prisstigning. En ren literafgift, der giver samme forøgelse af punktafgiften på akvavit (2,75 kr. pr. helflask) som den af regeringen foreslåede afgiftsats, skal være på 176,50 kr. pr. liter af 100 pct. ethanolstyrke, jfr. ministerens svar på skatte- og afgiftsudvalgets spørgsmål 4.

Vort forslag er EF-medholdeligt. Det vil begrænse grænsehandelsproblemet og sikre afgiftsprovenuet. Forslaget kan forene synspunkterne i den ellers så uenige branche. Desuden vil vort forslag være let at administrere såvel af toldvæsenet som i erhvervsvirksomhederne.

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Thomas Have (S) Egon Jensen (S)

Stavad (S) Tastesen (S) fmd. Bernhard Baunsgaard (RV) Brixtofte (V)

Ellemann-Jensen (V) Hagen Hagensen (KF) nfmd. Gammelgaard (KF) Bollmann (CD)

Rahbæk Møller (SF) Flygaard (DR) Glistrup (FP) Dohrmann (FP)

Partierne VS og KrF var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.

Spørgsmål 4 og 5 fra udvalget til ministeren for skatter og afgifter og dennes svar herpå.

Spørgsmål 4:

Hvor stort vil proenutabet blive, hvis der bevares en ren literafgift og denne afgift sættes til et sådant beløb, at akvavit får de samme prisstigninger som forudset ved lovforslaget?

Svar:

En ren literafgift, der giver samme forøgelse af punktafgiften på akvavit som den foreslåede afgiftssats, skal være på 176 kr. 50 øre pr. liter af 100 pct. ethanolstyrke.

Forudsættes uændrede mængder, vil en sådan afgiftssats give et provenu på 1.275 mill. kr. svarende til et provenutab på 150 mill. kr.

I besvarelsen af spørgsmål 5 er behandlet spørgsmålet om efterspørgslens reaktion på prisændringer for spiritusvarer. Med den anførte priselasticitet for akvavit på $\div 0,5$ og for anden spiritus på $\div 1$ vil årsprovenuet blive 1.341 mill. kr. eller 84 mill. kr. mindre end det nuværende afgiftsprovenu.

Forudsættes forbrugsudgiften at blive konstant (dvs. priselasticiteten for begge varegrupper $\div 1$), bliver provenuet 1.323 mill. kr. svarende til et provenutab på 102 mill. kr.

Spørgsmål 5:

Der ønskes en redegørelse for priselasticiteterne i forbindelse med efterspørgslen efter spiritus i Danmark – og i den forbindelse en redegørelse for de skønnede provenumæssige virkninger af afgiftsændringer.

Svar:

Som mål for, hvor meget efterspørgslen ændrer sig, når prisen på en vare ændres, har man priselasticiteten. Herved udtrykkes den procentvise ændring i efterspørgslen fremkaldt af en lille procentvis prisændring på den vare, man betragter. Priselasticiteter er som alt overvejende hovedregel negative. Var de positive, ville det betyde, at forbruget steg

ved en prisforhøjelse.

En priselasticitet på $\div 1$ betyder, at forbrugernes samlede udgift til en bestemt vare er uændret ved (små) prisændringer; mængden er faldet med samme procent, som prisen er steget. Er elasticiteten f. eks. $\div 0,5$, bliver forbrugernes udgift til varen større ved en prisforhøjelse. En priselasticitet på $\div 0,5$ fremkommer, hvis en prisændring på f. eks. 10 pct. giver en ændring i forbruget på 5 pct.

I Danmark er der ikke foretaget beregninger over priselasticiteter for spiritus i den senere tid. Man er imidlertid bekendt med, at Danmarks Statistik i 1970 foretog en undersøgelse over udviklingstendenser i akvavit- og alkoholforbruget i Danmark for perioden 1950–1969. Disse undersøgelser angik alene forsøg på at udregne indkomstelasticiteter for akvavit. Hermed menes den ændring, der vil fremkomme i efterspørgslen som følge af en (mindre) ændring i indkomstens størrelse. Indkomstelasticiteten er som hovedregel positiv.

Udregning af priselasticiteter vanskeliggøres af, at spiritusforbruget udviser betydelige variationer fra år til år, ikke mindst som følge af hamstrings- og anti-hamstringseffekter i forbindelse med foretagne afgiftsforhøjelser. Heraf følger, at udregninger af priselasticiteter for spiritus vil være behæftet med betydelig usikkerhed.

Der er ved beregningen af lovforslagets provenumæssige konsekvenser taget hensyn til, at man må antage, at forbrugerreaktionen i Danmark på en prisændring er stærkere for anden spiritus end for akvavit. Gør man den antagelse, at priselasticiteten er $\div 0,5$ for akvavit og $\div 1$ for anden spiritus, kan det på grundlag af den foreliggende viden om spiritusomsætningens mængde og værdi beregnes, at den foreslåede afgiftsomlægning vil medføre en forbrugerreaktion, der indebærer et uændret spiritusafgiftsprovenu på 1.425 mill. kr.